

II

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA MAJANDUS- JA SOTSIAALKOMITEE

412. PLENAARISTUNG, 27.—28. OKTOOBRI 2004

ettepanekut Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, mis puudutab edasikindlustust ning direktiivide 73/239/EMÜ, 92/49/EMÜ ja direktiivide 98/78/EÜ ja 2002/83/EÜ muutmist.

COM(2004) 273 final — 2004/0097 (COD)

(2005/C 120/01)

Nõukogu otsustas 10. juunil 2004. aastal vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 95 taotleda Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ülalmainitud teemal.

Ühtse turu, tootmise ja tarbimise osakond, kellele oli ülesandeks tehtud eeltööde tegemine, võttis oma arvamuse vastu 6. oktoobril 2004. Raportöör oli Frank von FÜRSTENWERTH.

Komitee võttis oma 412. plenaaristungil 27.—28. oktoobril 2004. a (27. oktoobri istungil) vastu, 158 poolt-, 4 vastuhäälega ning 3 jäi erapooletuks, järgmise arvamuse:

1. Sissejuhatus

1.1 Praegu puudub ELis edasikindlustusseltside järelevalve ühtlustatud raamistik. Sellest tulenevalt on liikmesriikide edasikindlustustegevuse järelevalvesüsteemide vahel suured erinevused.

1.2 Sellest lähtudes esitas komisjon 21. aprillil 2004. aastal ettepaneku direktiiviks edasikindlustustegevuse kohta ja direktiivide 73/239/EMÜ, 92/49/EMÜ ning direktiivide 98/78/EÜ ja 2002/83/EÜ muutmiseks. Direktiiviettepanek väljendab järgmisi olulisi seisukohti:

- ühtlustamisel ja vastastikusel tunnustamisel põhinev järelevalvetegevus põhineb otsekindlustustegevuse järelevalve praegustel reeglitel;
- otsekindlustustegevuse praegustele regulatsioonidele toetuv direktiiv võimaldab kiirendatud menetlust;
- kohustusliku tegevusloa taotlemise süsteem;
- omavahendite normatiivile (solventsusmarginaalile) esitatavad nõuded vastavad otsekindlustustegevusega tegelevate kindlustusandjate suhtes kohaldatavatele nõuetele, nõudeid võib komitoloogia menetluse raames suurendada.

2. Komisjoni ettepanekud

2.1 Direktiiv peab looma Euroopa Liidus ühtlustatud raamistiku edasikindlustusseltside ja kindlustusseltside enda riskide kindlustamiseks loodud tüürettevõtete (captive) ⁽¹⁾ järelevalve osas.

2.2 Direktiiviettepanek määrab kindlaks ametliku tegevusloa saamiseks nõutavad minimaalsed eeldused. Eeldusteks on muu hulgas õigusliku vormi nõue, tegevuskava esitamine ja minimaalse garantiifondi olemasolu. Tegevusalad peavad piirduma edasikindlustuse ja sellega seotud tegevustega. Peale selle viiakse läbi olulist osalust omavate isikute ja ettevõtte juhtimise kontrollimine. Väljastatud tegevusloa kehtib ühenduse piires.

2.3 Direktiiv taotleb eesmärki keelata edasikindlustusseltside tagatissummade deponeerimine esmakindlustusseltside suhtes, kuivõrd need on liikmesriikide siseriiklikus seadusandluses ette nähtud. Lepingulist tagatissummade deponeerimist see ei

⁽¹⁾ Edasikindlustusega tegeleva captive'i puhul on tegemist edasikindlustajaga, kes kuulub ettevõttesse või ettevõtete gruppi, kusjuures see ettevõtte või ettevõtete grupp ei tegele esmasega edasikindlustusega. Captive'i tegevus piirdub sellega, et pakkuda sellele ettevõttele või ettevõtetele grupile edasikindlustuskaitset.

puuduta. Lisaks toimiva ühtse turu loomisele on komisjoni eesmärgiks luua rahvusvaheline orientiir vähendamaks ülemaailmselt Euroopa edasikindlustusseltsidele tagatissummade deponeerimisest põhjustatud koormust.

2.4 Kindlustusseltside solventsusnõuete kindlaksmääramise raames tuleb kahjukindlustuse edasikindlustusseltside solventsusnõuete puhul aluseks võtta kahjukindlustuse esmakindlustusseltside solventsusnõuded. Komitoloogia menetluse raames võib neid nõudeid kuni 50 % võrra suurendada. Elukindlustuse edasikindlustusseltside solventsusnõuded peavad põhinema elukindlustuse esmakindlustusseltside solventsusnõuetele. Üheaegse tegelemise korral elu- ja kahjukindlustuse edasikindlustusega on nõutav kogusumma olemasolu omavahenditena. Nii nagu esmakindlustusseltsid peavad ka edasikindlustusseltsid omama vähemalt 3 mln euro suurust minimaalset garantiifondi. Kindlustusseltside enda riskide kindlustamiseks loodud tütarettevõtete (captives) osas võib nõutavat summat vähendada 1 mln euron.

2.5 Juhtudeks, kui kindlustusseltsi finantsseisund halveneb, ei ole moodustatud piisavaid kindlustustehnilisi eraldi või on omavahendite suurus ebapiisav, täpsustatakse direktiiviettepanekus järelevalveasutuse õigusi. Õigused vastavad esmakindlustussandjate üle järelevalvet teostava järelevalveasutuse õigustele ja hõlmavad vajaliku finantsseisundi taastamiseks ette nähtud saneerimiskava ja rahastamisplaani ning finantsprobleemide lahendamiseks ette nähtud saneerimiskava esitamist ning tegevusloa kehtetuks tunnistamist.

2.6 Edasikindlustusseltsid, kellel oli enne direktiivi rakendamise hetke õigus või tegevusluba edasikindlustusega tegelemiseks, võivad oma tegevust tegevusluba taotlemata jätkata. Nende suhtes kohaldatakse direktiivi materiaalõiguslikke sätteid. Liikmesriigid võivad siiski lisaks kehtestada kaheaastase üleminekuperioodi.

2.7 Direktiiviettepanekus antakse üle komisjoni rakendusõigused direktiivis tehniliste kohanduste ("komitoloogia") tegemiseks.

2.8 Edasikindlustusseltside järelevalve eeskirjade alusel tuleb kohandada elu-, kahjukindlustuse ja kindlustusgrupe käsitlevate direktiivide sätteid. Nii

— ei tohi järelevalveasutus jätta edasikindlustuslepingut tunnustamata põhjusel, mis on vahetult seotud ELi (edasikindlustusseltsi finantsilise usaldusväärsusega;

— ei tohi kehtida eeskiri, mille kohaselt peavad kindlustustehniliste brutoeraldiste süsteemis preemiatulude järgnevatesses

aastatesse kandmisele kuuluvad osad ja eraldised veel käsitlemata kindlustusjuhtumitest olema kaetud vastavate varadega (tagatissummade deponeerimise keeld);

— kohaldatakse ka edasikindlustusega tegelevate esmakindlustussandjate suhtes samu solventsusnõudeid nagu edasikindlustussandjate suhtes;

— kohandatakse direktiivi kindlustusgruppide kohta, võrdsustades edasikindlustusseltsid esmakindlustusseltsidega.

3. Üldised märkused

3.1 Komitee kiidab heaks komisjoni ettepaneku, mis aitab kaasa Euroopa finantsturu tugevdamisele, tagades, et edasikindlustusseltsid ja kindlustusseltside enda riskide kindlustamiseks loodud tütarettevõtted (captives) omavad piisavalt kapitali võetud kohustuste täitmiseks. Sel viisil tugevdatakse oluliselt Euroopa edasikindlustusseltside positsiooni rahvusvahelistel kindlustusturgudel.

3.2 Komitee juhib tähelepanu edasikindlustustegevuse tähtsusele Euroopa finantsturu jaoks. 2002. aastal oli 40 suurima edasikindlustusseltsi preemiate kogusumma 138 601 200 000 USD, millest ELi edasikindlustusseltside osa moodustas 58 544 000 000 USD.

3.3 Edasikindlustustegevuse puhul on esmajoones tegemist esmakindlustusandja ja edasikindlustusandja vahelise suhtega. Ühe või mitme edasikindlustusandja väljalangemine võib siiski avaldada mõju ka tarbijale, kui selle tõttu ei suuda esmakindlustusandja võetud kohustusi täita. Komitee kiidab seetõttu heaks, et direktiiviettepanek aitab kaudselt kaasa ka tarbijakaitse taseme tõstmisele ELis. Samal ajal juhib komitee tähelepanu sellele, et piisav edasikindlustuskaitse teenib ka tarbija huve. Eelduseks on sobiva suurusega preemiatega piisavate edasikindlustusmahtude olemasolu Euroopa turul.

3.4 Komitee kiidab heaks komisjoni *fast track* lähenemisviisi. See tähendab, et edasikindlustussandjate järelevalve reeglid kehtestatakse esmakindlustussandjate järelevalve hetkel kehtivate reeglitele toetudes. See näib eelkõige juba käimasolevat Solvency II projekti silmas pidades olevat õige lähenemisviisi.

3.5 Äärmiselt tähtis on ka asjaolu, et edasikindlustusturu puhul on tegemist globaalse turuga. Komitee kutsub seetõttu parlamenti, nõukogu ja komisjoni üles pühendama edasistes direktiivi käsitlevates aruteludes erilist tähelepanu Euroopa edasikindlustussandjate rahvusvahelisele konkurentsivõimele.

3.6 Komitee tõdeb, et ka Euroopa edasikindlustusandjad tõestasid pärast 11. septembri 2001. aasta terrorirünnakuid oma usaldusväärsust. Sel taustal tuleks läbi viia iga uue Euroopa edasikindlustusandjatele osaks langeva koormuse täpne kulude ja tulude analüüs.

3.7 Komitee tõdeb, et seni on ELi liikmesriikides kasutatud erinevaid järelevalvesüsteeme. Neid iseloomustab solventsusnõudeid, investeerimist ja tagatissummade deponeerimist käsitlevate regulatsioonide kombinatsioon. Komisjoni ettepaneku kohaselt langevad ära eelkõige senised tagatissummade deponeerimist puudutavad regulatsioonid. Seejuures tuleb tagada, et asjaomastel järelevalveasutustel tekiks piisav usaldus edaspidi kasutatavate järelevalveinstrumentide ja nende ühtse kasutamise vastu ELis.

4. Elukindlustuse edasikindlustusandjate solventsusnõuded (artikkel 38)

4.1 Direktiiviettepaneku kohaselt tuleb elukindlustuse esmakindlustusandjate solventsusmarginaali arvutamise kord kanda üle elukindlustuse edasikindlustusandjatele. Elukindlustuse edasikindlustustegevuse osas teeb komisjon ettepaneku võtta muutumatult üle esmakindlustusandjate solventsusnõuded. Omavahendite normatiivi (solventsusmarginaali) arvutamine sisaldab kahte komponenti, nimelt 3% riskisummast (sum at risk) ja 4 % matemaatilistest eraldistest. See paneb komitee arvates Euroopa edasikindlustusseltsidele ebaproportsionaalselt suure koormuse. Komisjoni ettepanek:

- ei arvesta elukindlustuse edasikindlustuse tegevust/riskiprofiili ja põhjustab elukindlustuse edasikindlustusandjate ebaadekvaatse ülekapitaliseerituse;
- asetab Euroopa elukindlustuse edasikindlustusandjad võrreldes nende rahvusvaheliste konkurentidega oluliselt halvemasse olukorda (vrd lisa); toob kardetavasti kaasa edasikindlustusmahtude edasise vähenemise;
- põhjustab edasikindlustuskaitse olulise kallinemise;
- võib põhjustada finantsturgude destabiliseerumise, kui esmakindlustusseltsid loobuvad suurenenud kulude tõttu vajaliku edasikindlustuslepingu sõlmimisest;
- koormab pensionikindlustuslepingu sõlmimist oluliste täiendavate kuludega.

4.2 Euroopas asuvate elukindlustuse esmakindlustusandjate ja elukindlustuse edasikindlustusandjate riskide struktuur on väga erinev. Elukindlustuse edasikindlustuses kannab investeerimisriski reeglina esmakindlustusandja. Juba ainuüksi see erinevus näitab, et elukindlustuse esmakindlustusandjate omavahendite normatiivi (solventsusmarginaali) valem ei sobi

elukindlustuse edasikindlustusandjate riskide struktuuri adekvaatseks väljendamiseks.

4.3 Võrdlus reitinguagentuuride arvutusmeetoditega näitab, et ELi ettepaneku nõuded võivad olla ülemäära kõrged. Nii põhinevad nõuded kindlustusandja omavahendite suurusele Ameerika Ühendriikides küll riskisummal, seejuures rakendatakse aga muutuvat tegurit, mis jälgib kindlustusportfelli suurust (0,8% üle 25 mld euro suuruse portfelliinvesteeringu puhul). Kanada järelevalveasutused ja reitinguagentuurid kasutavad sarnase struktuuriga meetodeid.

4.4 Esmakindlustus kindlustusandja ja kindlustusvõtja vahel toimub endiselt riiklikul tasandil, edasikindlustustegevuse puhul on seevastu alati tegemist olnud rahvusvahelise äritegevusega. See tuleneb juba ainuüksi riskide rahvusvahelise hajutamise vajadusest. Seetõttu on vajalik ELi kindlustusandjate õiglane ja võrdne konkurents rahvusvaheliste konkurentidega Ameerika Ühendriikides, Bermudal ja Šveitsis.

4.5 Euroopa edasikindlustusseltsid, kes tegutsevad ülemaailmses konkurentsis, satuksid tõenäoliselt tunduvalt halvemasse olukorda võrreldes oma väljaspool Euroopat tegutsevate konkurentidega, kelle suhtes kohaldatakse väiksemaid nõudeid omakapitali suurusele. Edasikindlustustegevus siirduks oletatavasti märkimisväärses ulatuses väljaspool Euroopat asuvatesse edasikindlustuskeskustesse, nt Bermudale ja Ameerika Ühendriikidesse. Edasikindlustusmahtude ümberpaigutamine põhjustaks Euroopa finantsturu olulise nõrgenemise. Ülemäära kõrged nõuded tooksid paratamatult kaasa edasikindlustusmahtude vähenemise ja/või edasikindlustushindade tõusu. Edasikindlustushindade tõus avaldab paratamatult mõju esmakindlustusseltside tootekuludele ja seeläbi tarbijatele. Kõrgemad hinnad avaldavad paratamatult negatiivset mõju ka hädavajalike pensionikindlustuslepingute sõlmimisele.

4.6 Kõik see ei aita komitee arvates kaasa Euroopa ühtse turu edendamisele. Eriti tõsiselt tabaksid edasikindlustuse pakkimise struktuuri ebasoodsad muutused ELi uusi liikmesriike, kes on huvitatud Euroopa edasikindlustuse toimivast ühtsest turust.

4.7 Komitee teeb sellest lõppjärelduse, et direktiiviettepanek elukindlustuse edasikindlustusandjate solventsusmarginaali arvutamise korra kohta võiks kahjustada Euroopa edasikindlustusandjate konkurentsivõimet. Sel põhjusel on komitee arvamusel, et komisjoni ettepanekut elukindlustuse edasikindlustusseltside solventsusnõuete kohta tuleb oluliselt muuta.

4.8 Komitee teeb sellest tulenevalt konstruktiivse ettepaneku lähtuda ka elukindlustuse edasikindlustustegevuses kahjukindlustuse edasikindlustustegevuses kasutatavast omavahendite normatiivi (solventsusmarginaali) arvutamise korrast.

4.8.1 Nii riski- kui ka konkurentsiaspekte silmas pidades on kahjukindlustuse edasikindlustustegevuses kasutatav omavahendite normatiivi (solventsusmarginaali) arvutamise meetod täiesti piisav. Kahjukindlustuses kasutatav omavahendite normatiivi (solventsusmarginaali) valem vastab põhijoontes rahvusvaheliselt kehtivatele solventsusnõuetele, seega oleks Euroopa edasikindlustusandjate halvem konkurentsiolukord suures osas välisstatud.

4.8.2 Kahjukindlustuse omavahendite normatiivi (solventsusmarginaali) valem kajastab adekvaatselt elukindlustuse edasikindlustustegevust. Elukindlustuse edasikindlustus, mis tegeleb enamasti suuremusriskide katmisega, vastab pigem kahjukindlustuse esmakindlustusandjate ja kahjukindlustuse edasikindlustusandjate kui elukindlustuse esmakindlustusandjate tegevusele.

4.8.3 Üksikriske, mida kahjukindlustuse omavahendite normatiivi (solventsusmarginaali) valem ei kajasta, on võimalik Solvency II projekti raames hõlpsalt integreerida.

4.8.4 Kahjukindlustuse omavahendite normatiivi (solventsusmarginaali) valem on seadustehniliselt lihtne inkorporeerida, sest komisjon on esitanud direktiiviettepaneku eelnõus (revisjon 3) juba valmis direktiivi teksti.

4.8.5 Kahjukindlustuse omavahendite normatiivi (solventsusmarginaali) valem võimaldab elukindlustuse edasikindlustusseltsidel solventsusnõudeid aktuaalselt kindlaks määrata, sest nõutavad andmed on kindlustusseltsides juba olemas ja neid ei ole vaja kõigepealt koguma hakata. Ka rahvusvahelist äritegevust puudutava teabe vähesust silmas pidades näib kahjukindlustuse omavahendite normatiivi valemi rakendamine kasulikuna.

4.8.6 Kahjukindlustuse omavahendite normatiivi (solventsusmarginaali) valem sobib eriti hästi *fast track* lähenemisviisi jaoks. Seda on kerge rakendada, sest valem ei ole vaja täiendavalt kohandada juhtude jaoks, mil deponeeritakse näiteks lepingulisi tagatissummasid.

5. Kahjukindlustuse edasikindlustusandjate solventsusnõuded (artiklid 37, 55)

5.1 Direktiiviettepanek näeb ette kanda kahjukindlustuse esmakindlustusandjate suhtes kohaldatav solventsusmarginaali arvutamise kord üle kahjukindlustuse edasikindlustusandjatele. Sellega seoses on Lamfalussy menetluse raames võimalik kahjukindlustuse edasikindlustusandjate solventsusnõudeid kuni 50 % võrra suurendada.

5.2 Komitee peab kahjukindlustuse esmakindlustusandjate solventsusnõuete muutusteta ülekandmist kahjukindlustuse edasikindlustusandjatele *fast track* lähenemisviisi raames sobi-

vaks. Komitee on siiski otsustavalt selle vastu, et Lamfalussy menetlust laiendataks solventsusnõuetele.

5.3 Käesolev direktiiv on kavandatud *fast track* projektina ja mitte raamdirektiivina Lamfalussy menetluse raames. Solventsusnõuete kooskõlastamine peaks toimuma alles kaugeleulatuvama Solvency II projekti raames.

5.4 Lamfalussy menetluse rakendamine ei ole siiski ka käesoleval juhul õigustatud. Nõuded edasikindlustusseltside omakapitali suurusele ei ole mingil juhul sellised meetmed, mille rakendamiseks on ette nähtud Lamfalussy menetlus. Pikaajalisest läbirääkimistest pankadele ette nähtud uue kapitali adekvaatsuse raamistiku (Basel II) üle nähtub selgesti, et omakapitali nõuete puhul on tegemist tulevase järelevalvesüsteemi keskse küsimusega ja mitte mingil juhul tagantjärele reguleerivate detailidega.

5.5 Konkreetsed nõuded omakapitali suurusele peaksid komitee arvates nähtuma juba direktiivist endast ja mitte tagantjärele vastu võetud ühenduse õigusaktidest. Seda eristamist toetab ka praegune Euroopa konventi puudutav eelnõu, mis nõuab, et olulised regulatsioonid oleksid sätestatud direktiivides. Komisjoni viide ulatuslike konsultatsioonide vajadusele asjaomaste ringkondadega jääb seetõttu liiga üldsõnaliseks.

6. Edasikindlustus- ja retrosessioonitegurid (artiklid 37, 38)

6.1 Direktiivieelnõu näeb ette, et teiste edasikindlustusandjatega sõlmitud edasikindlustuslepinguid arvestatakse omavahendite normatiivi (solventsusmarginaali) arvutamisel vaid kuni 50 % ulatuses kahjude kogusummast. See vastab elu- ja kahjukindlustuse esmakindlustusandjate suhtes kohaldatavatele kehtivatele normidele. Esitatud direktiiv edasikindlustusseltside järelevalve kohta peaks oluliselt kaasa aitama edasikindlustustegevuse usaldusväärsuse suurenemisele Euroopa Liidus. Sellest tulevalt peab komitee õigustatuks täielikult tunnustada väljaminevat edasikindlustust esmakindlustusandjate puhul ja retrosessioone edasikindlustusandjate puhul, kelle üle teostatakse järelevalvet Euroopa Liidus.

6.2 Edasikindlustus- ja retrosessioonitegurite suurendamine on komitee arvates soovitatav ka nende suurenenud nõudmistest taustal, mida kindlustustegevusele kogu ühiskonda puudutavate probleemide lahendamisel esitatakse. Eriti pärast 11. septembri 2001. aasta terrorirünnakuid tekkinud nõudlusele tööstuse ja lennunduse katmiseks terrorismist põhjustatud riskide vastu ei ole madala edasikindlustus- ja retrosessiooniteguri tõttu alati väheste kulutustega lahendusi pakkuda suudetud. Üksikutes liikmesriikides ei ole madala retrosessiooniteguri tõttu veel suudetud välja arendada kindlustuslahendusi kaitseks terrorismist põhjustatud riskide vastu.

7. Investeerimisreeglid (art 34)

7.1. Komitee aktsepteerib artiklis 34 sätestatud kvalitatiivsete järelevalvereglite meetodit (Prudent-Person-Principle). Edasikindlustustegevuse eripära ja eelkõige selle rahvusvahelise iseloomu tõttu on see meetod sobivam kui jäik kvantitatiivne meetod. EL juurutab seega ajakohase meetodi, mida soovitab ka Rahvusvaheline Kindlustusjärelevalve Assotsiatsioon (IAIS). Samal ajal tõdeb komitee siiski, et kvalitatiivse meetodi puhul ei ole tegemist kindlustusandjatele vaba voli andmisega, vaid see nõuab kindlustusseltsidelt investeerimisprotsessi pidevat kontrollimist ja parendamist.

7.2. Kuna direktiiviga tahetakse piirata või tühistada seniseid järelevalveregleid (nagu näiteks tagatise seadmine), siis soovitakse direktiiviga anda liikmesriikidele valikuline õigus nõuda oma territooriumil asuvatelt edasikindlustajatelt täiendavate kvantitatiivsete investeerimissätete rakendamist. Sealjuures peab olema eelduseks, et need sätted on "Prudent-person-principle" ja võetud kohustuste taustal õigustatud.

8. Üleminekutähtjad (artikkel 51)

Edasikindlustusandjate suhtes ei kohaldata praegu ühtset ELi õigusraamistikku. Komitee soovitab komisjonil seetõttu igakülselt kaaluda täiendavate üleminekuregulatsioonide vajalikkust. Need võiksid käsitleda nt edasikindlustusandjate poolt hetkel

kasutatavaid omakapitali instrumente, mida esmakindlustusandjate omakapitali suuruse nõuete raames ei tunnustata.

9. Lõppjäreldused

9.1 Väljatoodud vastuväidetest hoolimata toetab komitee komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviks edasikindlustustegevuse kohta ja direktiivide 73/239/EMÜ, 92/49/EMÜ ning direktiivide 98/78/EÜ ja 2002/83/EÜ muutmiseks. Komitee on arvamusel, et ettepanek hõlmab peaaegu kõiki edasikindlustusseltside järelevalve aspekte. Direktiivi täielik rakendamine aitab oluliselt kaasa edasikindlustusturgude tugevdamisele ja stabiliseerimisele Euroopa Liidus, mis vastab komisjoni eesmärgile.

9.2 Pärast komisjoni ettepaneku läbivaatamist tõstatas komitee mõned direktiiviettepaneku aspektid, et anda komisjonile konkreetseid viiteid ja impulsse edasisteks kaalutlusteks ja analüüsideks. Komitee teeb ettepaneku lähtuda ka elukindlustuse edasikindlustustegevuse puhul kahjukindlustuse edasikindlustustegevuses kasutatavast omavahendite normatiivi (solvent-susmarginaali) arvutamise korrast. Ka ei tohiks solventsusnõuete puhul rakendada Lamfalussy menetlust. Komitee peab direktiivielnõud tähtsaks ja on lodusalt kulgeva seadusandliku menetluse poolt.

Brüssel, 27. oktoober 2004. a

Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee

president

Anne-Marie SIGMUND